

παραλείπω

παραλείπω, ρ. [<αρχ. παραλείπω], παραλείπω· αμελώ, ξεχνώ, δεν κάνω ή δε λέω κάτι, ενώ θα μπορούσα να κάνω ή να πω: «παρέλειψες να μου φέρεις την παραγγελία που σου έδωσα το πρωί || πάνω στην ταραχή του παρέλειψε να μας πει και τα καλά νέα || σε αυτό το σημείο παρέλειψες να αναφέρεις τα ονόματα των δωρητών»·

- δε θα παραλείψω, δε θα αμελήσω, δε θα ξεχάσω: «μην ξεχάσεις να φέρεις μαζί σου και το βιβλίο που σου ζήτησα. -Δε θα παραλείψω»·

- δε θα παραλείψω! ή δε θα παραλείψουμε! ειρωνική άρνηση σε κάποιον που μας ζητάει να κάνουμε κάτι για λόγου του, που όμως μας είναι ανεπιθύμητο ή όχι αρεστό: «όπως θα 'ρχεσαι, θα περάσεις απ' το πρακτορείο να μου φέρεις ένα μπαούλο που μου 'στειλαν απ' το χωριό; -Δε θα παραλείψω». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·

- δεν παρέλειψε ούτε ένα και, βλ. λ. [και](#)·

- τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται, όσα είναι εύκολα να καταλάβει κανείς, δε χρειάζεται να αναφέρονται: «αν βάλω το χέρι μου στη φωτιά θα καεί; -Τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας